

[Hendriksen.]

Jeg vil derfor hævde, at skønt man ikke i Øjeblikket kan sige noget om det endelige Resultat — thi det afhænger jo af, hvilken Pris vi faar for disse 6 500 Tønder —, saa har vi — for at bruge et Udtryk, der ikke er ukendt i det høje Ting —, uanset om Overskuddet bliver 10 000 eller 20 000 Kr., eller om Underskuddet bliver 10 000 eller 20 000 Kr., gjort noget godt og rigtigt ved at gøre dette Forsøg. Paris er vel en Messe værd, og det er selv ogsaa fra dansk Side de 20 000 Kr. værd, selv om der skulde blive Underskud, at man har gjort et Forsøg af den Karakter, naar selve Forsøget er lykkedes.

I Forbindelse med Spørgsmaalet om, hvorvidt Forsøget lykkes eller ej, vil jeg gerne nævne, at andre Landes Sildefiskere i Aar har meget sørgelige Resultater at opvise. Sildefiskeriet har været overordentlig stort, men Priserne har været saa lave, at Nordmændene sælger til Priser, der ligger langt under Produktionsprisen; og i nogle af Sildebyerne, f. Eks. Aalesund, er det gaaet saaledes, at de stakkels Fiskere paa Part knap nok har tjent saa meget, at de har kunnet betale Kosten om Bord. Saaledes ligger Resultatet ikke for det danske Fiskeri, for det danske Fremstød.

Det ærede Medlem Hr. Krag spurgte saa, hvorledes det vilde stille sig i Fremtiden, om det var muligt i 1932 atter at udruste et saadant Forsøg og gøre Forsøget om igen, det vil altsaa sige ikke som et Forsøg, men saaledes, at man faar en, om jeg saa maa sige, kontinuerlig Drift i Gang.

Jeg skal hertil sige: Ja, hvorfor ikke? Hvorfor i Alverden skulde man ikke gøre Virksomheden kontinuerlig? Hvorfor skulde man ikke fortsætte, som man er begyndt? Det vilde være ganske urimeligt at lade være hermed. Tværtimod vil Forholdene for dem, der skal have med det at gøre i 1932, være langt gunstigere, end de var for mig i 1931. Alle Garnene, alle Snurpenoterne, alle Redskaberne er intakte eller i hvert Fald kun undergaaet det naturlige Slid, som Fiskeriet har medført. Endvidere er der jo indvundet en Række Erfaringer baade med Hensyn til Indkøb og med Hensyn til Dispositioner i det hele, Erfaringer, som kan være af Betydning for Fremtiden. Endvidere har Fiskerne lært at fiske denne Sild; det var jo for de fleste et helt nyt Gebet at arbejde paa. Jeg vil derfor ikke alene mene, at man i 1932 skal fortsætte, som man er begyndt, men jeg vilde finde det naturligt og rimeligt, om man udvidede Fangsten.

Jeg haaber ikke, jeg har trættet ærede

Medlemmer med denne Redegørelse; jeg har bestræbt mig for at give en objektiv Redegørelse med enkelte subjektive Bemærkninger. Mine Motiver til at gaa ind for denne Sag har jeg gjort Rede for, dem behøver jeg ikke at gentage. For mit Firma har det været en daarlig Forretning, men jeg har sat en Ære i at være med til at gøre dette vanskelige Fremstød paa Havfiskeriets Omraade. Vi har, som jeg begyndte med at sige, talt nok, vi bør ogsaa handle, og vi har handlet.

Jeg vil blot til Slut for mit eget Vedkommende sige, at jeg vil neppe være i Stand til til næste Aar at paatage mig Arbejdet, hverken det personlige Arbejde eller det rent administrative. Jeg har ogsaa Hensyn at tage til min egen Forretning. Saa vidt jeg i Øjeblikket kan se, vil jeg ikke til næste Aar, i hvert Fald ikke paa samme Linie, være i Stand til at gaa i Brechen for denne Sag, som jeg har gjort i Aar. Men der er vel andre, der saa kan føre Arbejdet videre i samme Spor, bygge videre paa de Erfaringer, vi har gjort, Erfaringer, som jeg altid vil være rede til at give videre til dem, der fører Sagen videre.

Vi skal fra dansk Side fortsætte med at gøre Fremstød paa Havfiskeriets Omraade. Vi skal ikke lade andre Nationer være alene om at malke den blaa Ko. Vi skal i stedse stigende Grad bestræbe os for at nyttiggøre den Erfaring, vi indhøster, og skaffe Arbejde til vore unge Fiskere; og Arbejde til de unge Fiskere ligger der oppe i Nordatlanten. Der er Arbejde for mange Mænd, og gennem det Arbejde, der her kan skaffes, kan mange Munde mættes.

Vilhelm Rasmussen: Jeg vil begynde med at takke det ærede Medlem Hr. Elmquist, fordi han var saa venlig at bringe i Erindring, at jeg for 12—15 Aar siden har talt om det Æmne, han i Dag var inde paa. Jeg mener, at det er et særdeles betydningsfuldt samfundsmæssigt Spørgsmaal, det ærede Medlem har rørt ved, og det gaar jo i denne Sag som i alle: man skal vente, indtil efterhaanden de rigtige Anskuelser naar frem og vinder tilstrækkelig Anerkendelse.

Maa jeg dernæst angaaende Spørgsmaalet Christiansborg gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Indenrigsminister, hvem jeg først og fremmest vil takke for de elskværdige Bemærkninger, han rettede til mig i Anledning af mine Udtalelser. Men jeg maa bedrøve den højtærede Minister med, at det indirekte Forsvar for Christiansborg, der blev fundet ved Henvisningen til,